

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **M.I.P.**, zast. JUDr. M.C., advokátom, proti žalovanému: **Oddelenie cudzineckej polície PZ Nitra**, Oswaldova 1, Nitra o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 13.2.2002, na odvolanie právneho zástupcu žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 30S 21/2007-246 zo dňa 27. augusta 2008 takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 30S 21/2007-246 zo dňa 27. augusta 2008 **zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol návrh právneho zástupcu žalobkyne na zbavenie povinnosti zastupovať žalobkyňu v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného.

V dôvodoch napadnutého rozhodnutia krajský súd poukázal na to, že advokát v predmetnej veci nie je oprávnený odmietnuť poskytovanie právnych služieb žalobkyni. Podľa krajského súdu advokát je povinný odmietnuť poskytovanie právnych služieb len v prípadoch, ktoré sú taxatívne ustanovené v § 21 citovaného zákona, o takýto prípad sa však v predmetnej veci nejedná.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie súdom ustanovený právny zástupca s odôvodnením, že s názorom súdu vysloveným v napadnutom rozhodnutí sa nestotožňuje. Podľa jeho názoru možnosť dorozumieť sa a dohodnúť sa s klientom je základom poskytovania právnych služieb, bez ktorej samotné poskytovanie právnych služieb stráca svoj význam. Poukázal pritom na ustanovenie § 6 OSP, v zmysle ktorého v konaní postupuje súd

v súčinnosti so všetkými účastníkmi tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Konanie a postup súdu však tejto zásade nezodpovedajú, keď podľa názoru súdu si má advokát zabezpečiť tlmočníka na účely poskytovania právnych služieb žalobkyni. Podľa právneho zástupcu žalobkyne oveľa rýchlejšie, efektívnejšie a zároveň menej nákladnejšie by bola zabezpečená ochrana práv žalobkyne, keby jej súd ustanovil zástupcu z radov advokátov ovládajúcich maďarský jazyk.

Právny zástupca žalobkyne ustanovený súdom ďalej poukázal na to, že mal vo svojej advokátskej kancelárii stretnutie s manželom žalobkyne, ktorý nemal záujem komunikovať s ním, nemienil odpovedať na jeho otázky, priamo ho obvinil, že spolupracuje s políciou a vyvíja aktivity voči žalobkyni. Toto jeho správanie jednoznačne preukazuje nedôveru žalobkyne voči jeho osobe ako jej právneho zástupcu.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že právneho zástupcu žalobcu zbaví povinnosti zastupovať žalobkyňu v predmetnom konaní a ustanoví na ochranu jej záujmov iného zástupcu z radov advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj postup, ktorý predchádzal jeho rozhodnutiu a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 30S 21/2007-83 zo dňa 3.10.2007 ustanovil žalobkyni právneho zástupcu z radov advokátov JUDr. M. a to podľa § 30 OSP. Žalobkyňa sa proti uzneseniu odvolala. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1 Sža 24/2007 zo dňa 18.12.2007 napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil.

Podaním zo dňa 12.2.2008 právny zástupca žalobkyne požiadal, aby bol zbavený povinností zastupovať žalobkyňu, nakoľko neovláda maďarský jazyk. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 30S 21/2007-111 zo dňa 5.3.2008 návrh právneho zástupcu žalobkyne zamietol, predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.4.2008.

Opätovný návrh právneho zástupcu žalobkyne na zbavenie povinností zastupovať žalobkyňu v predmetnom konaní krajský súd zamietol s odôvodnením, že advokát je

oprávnený odmietnuť poskytovanie právnych služieb, okrem prípadu, ak nebol na zastupovanie ustanovený podľa osobitných predpisov, čo výslovne vyplýva z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. V uvedenom ustanovení je odkaz na ustanovenie § 30 OSP, v ktorom je upravené ustanovenie zástupcu z radov advokátov, ak je to potrebné na ochranu záujmov účastníka konania. Podľa krajského súdu s poukazom na vyššie uvedené, advokát v predmetnej veci nie je oprávnený odmietnuť poskytovanie právnych služieb žalobkyni.

Podľa krajského súdu advokát je povinný odmietnuť poskytovanie právnych služieb len v prípadoch, ktoré sú taxatívne ustanovené v § 21 citovaného zákona, o takýto prípad sa však v predmetnej veci nejedná.

Odvolačný súd považuje vyslovený názor krajského súdu (podľa ktorého sa nejedná o žiaden z taxatívne ustanovených dôvodov v zmysle § 21 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, pre ktorý je advokát povinný odmietnuť poskytovanie právnych služieb) za predčasný, ku ktorému dospel bez náležitého zisťovania a objasňovania dôvodov, pre ktoré právny zástupca žiadal o zbavenie povinnosti zastupovať žalobkyňu v konaní.

Súdom ustanovený právny zástupca je podľa odvolacieho súdu povinný poskytnúť právnu službu, ibaže by mal dôvod, pre ktorý by bol vo vzťahu k žalobcovi povinný odmietnuť poskytnutie právnej služby podľa § 21 zákona o advokácii.

Podľa § 21 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak sú záujmy advokáta alebo osôb jemu blízkych v rozpore so záujmami osoby, ktorej by sa právne služby mali poskytnúť.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že právny zástupca žalobkyne poukázal nielen na jazykovú bariéru, ktorá mu bráni účinne brániť záujmy žalobkyne v konaní, ale aj na vyjadrenú nedôveru žalobkyne voči jeho osobe, poukázal tiež na zásady vzťahu medzi klientom a advokátom podľa zákona o advokácii, ktoré sú v rozpore s prístupom a názorom súdu vyjadrenom v napadnutom uznesení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na to, že ako odvolací súd posudzuje najmä otázky právne (právne hodnotenie veci), pričom otázky skutkové

sú vecou dokazovania súdu 1. stupňa, rovnako ako je tomu vo veciach občianskoprávných a obchodných.

Vzhľadom k vyššie uvedenému nebolo možné podľa odvolacieho súdu bez pochybností vylúčiť, že záujmy advokáta sú v rozpore so záujmami žalobkyne, ktorej mal právne služby poskytnúť. Keďže sa krajský súd doposiaľ touto namietanou skutočnosťou nezaberal, a teda sa mu doposiaľ nepodarilo ustáliť, či dôvody súdom ustanoveného právneho zástupcu sú relevantné a preukázateľné, podľa odvolacieho súdu bolo potrebné napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní sa krajský súd vysporiada s otázkou namietaného rozporu záujmov súdom ustanoveného právneho zástupcu a žalobkyne (§ 21 písm. b/ OSP) a o žiadosti právneho zástupcu žalobkyne na zbavenie povinnosti zastupovať žalobkyňu v konaní opätovne rozhodne. V prípade, že dôvody právneho zástupcu žalobkyne bude považovať za relevantné a žiadosti právneho zástupcu žalobkyne vyhovie, pri výbere iného právneho zástupcu žalobkyne zohľadní aj namietanú jazykovú bariéru.

S poukazom na ustanovenie § 224 ods. 3 OSP odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu